

INWESTOR:	PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. WNIEBOWSTĄPIENIA PAŃSKIEGO LISÓW 2D, 21-100 LUBARTÓW
NAZWA INWESTYCJI	TERMOMODERNIZACJA KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO W LISOWIE
STADIUM	PROJEKT BUDOWLANY
ADRES INWESTYCJI	DZIAŁKA NR 383/1 LISÓW 2D, ULICA KOPERNIKA; GMINA LUBARTÓW
KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO	„ X ”

ARCHITEKTURA projektował	mgr inż. arch. Błażej Marchewka MA/029/09; MA-2117 <small>Specjalność architektoniczna do projektowania bez ograniczeń</small>	06.2019
ARCHITEKTURA sprawdził	mgr inż. arch. Emilia Ryk MA/121/08; MA-2075 <small>Specjalność architektoniczna do projektowania bez ograniczeń</small>	06.2019

SPIS ZAWARTOŚCI OPRACOWANIA

1. STRONA TYTUŁOWA
2. SPIS ZAWARTOŚCI
3. OŚWIADCZENIE PROJEKTANTÓW
4. KOPIA UPRAWNIEŃ ORAZ PRZYNALEŻNOŚCI DO IZBY
5. INFORMACJA BIOZ
6. OPIS TECHNICZNY
7. CZĘŚĆ GRAFICZNA PROJEKTU
 - RYS. NR A/0 ZAGOSPODAROWANIE TERENU
 - RYS. NR A/1 RZUT PIWNIC
 - RYS. NR A/2 RZUT PARTERU
 - RYS. NR A/3 RZUT POZIOMU CHÓRU
 - RYS. NR A/4 PRZEKRÓJ A-A
 - RYS. NR A/5 ELEWACJE KOLORYSTYKA
 - RYS. NR A/6 ELEWACJE KOLORYSTYKA

Radom, 06 2019 r.

OŚWIADCZENIE PROJEKTANTÓW

Zgodnie z ustawą "prawo budowlane" art.20 ust.4 (dz.u. z 2016r. poz.290 z późniejszymi zmianami) oświadczam jako projektant, że projekt budowlany pt. **"Termomodernizacja kościoła parafialnego w Lisowie" na działce nr 383/1 w miejscowości Lisów 2d, ulica Kopernika; gmina Lubartów** został opracowany zgodnie z obowiązującymi przepisami, polskimi normami, zasadami wiedzy technicznej i wydany jest w stanie kompletnym z punktu widzenia celu, któremu ma służyć.

ARCHITEKTURA projektował	mgr inż. arch. Błażej Marchewka <i>MA/029/09; MA-2117</i> Specjalność architektoniczna do projektowania bez ograniczeń	06 2019
ARCHITEKTURA sprawdził	mgr inż. arch. Emilia Ryk <i>MA/121/08; MA-2075</i> Specjalność architektoniczna do projektowania bez ograniczeń	06. 2019

OPIS TECHNICZNY

1.0 Przedmiot i zakres opracowania.

Przedmiotem opracowania jest projekt budowlany na wykonanie termomodernizacji budynku kościoła parafialnego w Lisowie (Lubartów) zlokalizowanego na działce nr 383/1 przy ul. Kopernika, Lisów 2D.

Zakres robót do wykonania:

- wykonanie docieplenia ścian zewnętrznych budynku styropianem metodą lekką-mokną
- wykonanie elewacji z gotowych wypraw elewacyjnych
- docieplenie sklepień kościoła wełną mineralną
- wykonanie ziemnego odcinka wewnętrznej instalacji gazowej
- wykonanie wewnętrznej instalacji gazowej
- demontaż starego pieca węglowego (opał stały)
- montaż pieca gazowego z wykorzystaniem istniejącego komina spalinowego
- podłączenie pieca do istniejącego układu grzewczego

2.0 Podstawa opracowania.

- Zlecenie użytkownika budynku.
- Inwentaryzacja elewacji i oględziny budynku
- Audyt energetyczny budynku wykonany przez Pana inż. Grzegorza Dudę
- Obowiązujące normy i przepisy.

3.0 Opis stanu istniejącego, parametry budynku.

Budynek kościoła parafialnego to zwarty obiekt. Budynek został zrealizowany w drugiej połowie lat dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku. Aktualnie budynek nie spełnia obowiązujących norm a jego eksploatacja jest kosztowna i nie zapewnia żadnego komfortu cieplnego.

Kościół zbudowano w technologii tradycyjnej murowanej, sklepienie w kościele wykonano jako podwieszony do kratownic stalowych sufit o konstrukcji drewnianej.

Ściany zewnętrzne wykonane są z cegły ceramicznej z pustką powietrzną pełniącą rolę ocieplenia oraz warstwą licową murowaną z cegły ceramicznej.

Ściany zewnętrzne budynku są niedocieplone - nietynkowane, ogólny stan ścian jest dobry.

Na stropie nad główną nawą kościoła oraz nad nawami bocznymi izolacja została zaprojektowana z wełny mineralnej o grubości 12 cm oraz pokrycie z blachy stalowej tłoczonej w deseń blachodachówki. Wełna mineralna uległa degradacji i aktualnie jej izolacyjność można pominąć. Budynek kościoła przykryty jest wysokim dachem o konstrukcji stalowej, kratownicowej. Woda odprowadzona rurami spustowymi na teren posesji. Obiekt jest częściowo podpiwniczony. Poziom posadzki parteru na wysokości około 70 cm nad terenem. Wokół budynku wykonana jest nowa nawierzchnia placu z kostki brukowej betonowej.

Wentylacja pomieszczeń piwnicy grawitacyjna – kominy murowane. Kominy są w dobrym stanie technicznym co jest zasługą rzetelnie wykonanych obróbek dekarских.

Stolarka okienna zewnętrzna pcv (nowa) oraz aluminiowa lub stalowa w witrażach. Stolarka drzwiowa zewnętrzna drewniana. Projekt nie przewiduje wymiany stolarki okiennej i drzwiowej.

Obiekt wyposażony jest w instalację wod.– kan., ccw. i c.o. z wbudowanej kotłowni węglowej, instalację elektryczną.

Parametry obiektu:

- Powierzchnia zabudowy - 676,00 m kw.
- Powierzchnia użytkowa - 729,00 m kw.
- Wysokość budynku - 16,30 m
- Wysokość wieży - 34,80 m
- Szerokość elewacji frontowej - 24,10 m
- Kubatura - 9 464,00 m sześć.

4.0 Opis robót do wykonania.

Roboty rozpocząć należy od docieplenia stropów nad nawą główną. Zniszczone docieplenie stropów nad kościołem należy zdemontować oraz wykonać nowe docieplenie z wełny mineralnej. Pod wełną mineralną należy wyłożyć w miarę możliwości paroprzepuszczalną folię budowlaną lub membranę o takich właściwościach. Następnie można przystąpić do ocieplania ścian styropianem. W ostatniej kolejności wykonać tynki metodą lekką – moką wraz z wyprawami tynkarskimi.

Niniejsze opracowanie nie przewiduje docieplenia ścian poniżej terenu, wokół budynku kościoła wykonana jest nowa nawierzchnia z kostki brukowej. Projekt nie przewiduje również docieplenia stropów na piwnicę na podpiwniczonej części budynku.

- **wykonanie docieplenia ścian zewnętrznych budynku styropianem**

Przyjęte rozwiązania

Projektuje się docieplenie ścian zewnętrznych budynku metodą lekką – moką (BSO) – wykonaną w technologii systemowej – posiadającą certyfikat ITB lub deklarację zgodności z aprobatą techniczną klasyfikującą wykonaną okładzinę ścian jako nierozprzestrzeniającą ognia (NRO). Przyjętą technologię wykonania należy zastosować w całości – niedopuszczalne jest stosowanie elementów składowych z różnych systemów ociepleniowych. Jako warstwę termoizolacyjną zastosować należy samogasnące płyty styropianowe odmiany EPS 70-040. Przyjęto docieplenie o grubości 18 cm, współczynnik przewodzenia ciepła λ dla styropianu nie może przekraczać 0,040 W/mK. Jako rozwiązanie fakultatywne dopuszcza się docieplenie styropianem o grubości 14 cm o współczynniku przewodzenia ciepła $\lambda = 0,031$ W/mK. Ościeża okienne – docieplenie ze styropianu j.w. o grubości 3 cm.

Wykonanie robót

Przed wykonanie docieplenia konieczne jest dokładne sprawdzenie stanu istniejącego podłoża - ewentualnie naprawić i uzupełnić zaprawą wyrównującą lub tynkarską ubytki tynków zewnętrznych (wnęka na frontonie budynku) oraz cegły w pozostałych ścianach.

Zaleca się oczyszczenie powierzchni ścian przez zmycie wodą pod ciśnieniem. Zagruntować istniejące tynki gruntem głęboko penetrującym, wyrównać powierzchnię tynków szpachlą do stosowania zewnętrznego, do tak przygotowanego podłoża przykleić metodą pasmową warstwę styropianu - systemową zaprawą klejącą i mocować dodatkowo łącznikami systemowymi - długość zakotwienia łączników w murze z cegły pełnej powinna wynosić minimum 6 cm.

Na styropianie wykonać warstwę ochronną z systemowej zaprawy klejącej zbrojoną siatką z włókna szklanego – na parterze do wysokości minimum 2,0 m od terenu siatkę należy ułożyć dwuwarstwowo. Przy wykonywaniu docieplenia ścian zdemontować należy i zamontować ponownie wszystkie elementy występujące na elewacji: tablice informacyjne, wszystkie uchwyty i wsporniki oraz zwody pionowe instalacji piorunochronnej.

Wierzchnia warstwa wykończenia elewacji powyżej cokołu – podkładowa masa tynkarska + tynk mineralny do malowania (na ościeżach tynk drobniejszy) + malowanie farbą silikatową. Cokół budynku wykończony tynkiem mineralnym, żywicznym (marmolit). Ościeża okienne piwnic w poziomie cokołu wykończone tak jak ściana cokołu.

Niedocieplane powierzchnie powyżej cokołu: spody daszków, gzymsy itp. obłożyć takim samym tynkiem mineralnym cienkowarstwowym do malowania i pomalować farbą silikatową. Powierzchnie niedocieplane w obrębie cokołu, wykończyć tynkiem tak jak ściany cokołu.

Wszystkie wystające krawędzie docieplane styropianem - krawędzie pionowe ścian, krawędzie ościeży, cokół od dołu oraz połączenia na dylatacji itp. - zabezpieczyć kątownikiem ochronnym.

Roboty dociepleniowe należy wykonywać w temperaturze nie niższej niż +5°C i nie wyższej niż +25°C, niedopuszczalne jest prowadzenie robót w czasie opadów atmosferycznych, w czasie silnego nasłonecznienia, w czasie silnego wiatru oraz jeżeli jest zapowiadany spadek temperatury poniżej 0°C w ciągu 24 h.

Kolorystyka

Proponuje się przyjęcie następujących kolorów (wg palety NCS):

- ściany nadziemia S 0502-Y50R
- ściany nadziemia NCS: S 0500-N
- ściany cokołowe S 2502-R

Ostateczne kolory farby silikatowej i tynku mozaikowego ustalić należy z inwestorem po wykonaniu próbek na istniejących ścianach.

5.0 Właściwości cieplne przegród zewnętrznych.

Po wykonaniu projektowanego docieplenia ścian zewnętrznych i stropodachów, przegrody zewnętrzne budynków spełniać będą aktualne wymagania odnośnie izolacyjności cieplnej.

6.0 Wpływ na środowisko, dostawa mediów.

Projektowane roboty nie zmieniają wpływu użytkowania budynku na środowisko, ponieważ obiekt nie zmieni swojego dotychczasowego przeznaczenia, zmniejszy się

natomiast wymiennie zapotrzebowanie na ciepło do ogrzewania budynku. Ponadto zmiana pieca na piec gazowy bezpośrednio wpłynie na zmniejszenie emisji zanieczyszczeń do powietrza spowodowanej wytwarzaniem energii cieplnej w kotłowni.

7.0 Odporność pożarowa budynku

Budynek niski zaliczany do kategorii zagrożenia ludzi ZL I. Obiekt stanowi jedną strefę pożarową – powierzchnia wewnętrzna budynku wynosi około 729 m². Wymagana klasa odporności pożarowej budynku „B”. Z uwagi na ilość kondygnacji można obniżyć wymaganą klasę odporności pożarowej budynku do „D”. Powierzchnia poszczególnych dachów jest mniejsza od 1000 m².

Woda do zewnętrznego gaszenia pożaru zapewniona jest z hydrantu zamontowanego na sieci gminnej. Roboty objęte projektowaną termomodernizacją nie wpłyną na zmianę warunków ochrony przeciwpożarowej w budynku, przyjęte rozwiązania dotyczące docieplenia ścian zewnętrznych klasyfikują wykonaną okładzinę ścian jako nierozprzestrzeniającą ognia (NRO).

Opracował

.....

INWESTOR:	PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. WNIĘBOWSTĄPIENIA PAŃSKIEGO LISÓW 2D, 21-100 LUBARTÓW
NAZWA INWESTYCJI	TERMOMODERNIZACJA KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO W LISOWIE
STADIUM	INFORMACJA BIOZ
ADRES INWESTYCJI	DZIAŁKA NR 383/1 LISÓW 2D, ULICA KOPERNIKA; GMINA LUBARTÓW

WYKONAŁ	mgr inż. arch. Błażej Marchewka <i>MA/029/09; MA-2117</i> Specjalność architektoniczna do projektowania bez ograniczeń Zam. Ul. Grenadierów 7/9 m.32; 26-611 RADOM	06.2019
----------------	--	---------

ZAKRES ROBÓT.

Zakres robót obejmuje termomodernizację budynku kościoła.

Kolejność wykonywania robót.

- roboty budowlane związane z ociepleniem stropodachów
- roboty budowlane związane z wykonaniem ocieplenia i kolorystyki elewacji

OBIEKTY BUDOWLANE.

Na działce znajduje się przedmiotowy budynek.

ELEMENTY ZAGOSPODAROWANIA DZIAŁKI MOGĄCE STWARZAĆ ZAGROŻENIE.

Zagospodarowanie terenu budowy wykonuje się przed rozpoczęciem robót budowlanych, co najmniej w zakresie:

- ogrodzenia terenu,
- wykonania wyjść i przejść dla pieszych,
- urządzenia pomieszczeń higieniczno-sanitarnych i socjalnych,
- zapewnienia oświetlenia naturalnego i sztucznego,
- urządzenia składowisk materiałów i wyrobów

Teren budowy lub robót powinien być w miarę potrzeby ogrodzony lub skutecznie zabezpieczony przed osobami postronnymi. Wysokość ogrodzenia powinna wynosić co najmniej 1,5 m. Szerokość ciągu pieszego jednokierunkowego powinna wynosić co najmniej 0,75 m, a dwukierunkowego 1,20 m. Drogi i ciągi piesze na placu budowy powinny być utrzymane we właściwym stanie technicznym. Nie wolno na nich składować materiałów, sprzętu lub innych przedmiotów. Drogi komunikacyjne dla wózków i taczek oraz pochylnie, po których dokonuje się ręcznego przenoszenia ciężarów nie powinny mieć spadków większych niż 10%. Przejścia i strefy niebezpieczne powinny być oświetlone i oznakowane znakami ostrzegawczymi lub znakami zakazu. Przejścia o pochyleniu większym niż 15 % należy zaopatrzyć w listwy umocowane poprzecznie, w odstępach nie mniejszych niż 0,40 m lub schody o szerokości nie mniejszej niż 0,75 m, zabezpieczone co najmniej z jednej strony balustradą. Strefa niebezpieczna w której istnieje zagrożenie spadania z wysokości przedmiotów, powinna być ogrodzona balustradami i oznakowana w sposób uniemożliwiający dostęp osobom postronnym. Strefa ta nie może wynosić mniej niż 1/10 wysokości z której mogą spadać przedmioty, lecz nie mniej niż 6,0 m. Przejścia, przejazdy i stanowiska pracy w strefie niebezpiecznej powinny być zabezpieczone daszkami ochronnymi. Daszki ochronne powinny znajdować się na wysokości nie mniejszej niż 2,4 m nad terenem w najniższym miejscu i być nachylone pod kątem 45 w kierunku źródła zagrożenia. Pokrycie daszków powinno być szczelne i odporne na przebicie przez spadające przedmioty. Używanie daszków ochronnych jako rusztowań lub miejsc składowania narzędzi, sprzętu, materiałów jest zabronione.

Instalacje rozdziału energii elektrycznej na terenie budowy powinny być wykonane oraz utrzymywane i użytkowane w taki sposób, aby nie stanowiły zagrożenia pożarowego lub wybuchowego, lecz chroniły pracowników przed porażeniem prądem elektrycznym. Roboty związane z podłączeniem, sprawdzaniem, konserwacją i naprawą instalacji i urządzeń elektrycznych mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby posiadające odpowiednie uprawnienia. Nie jest dopuszczalne sytuowanie stanowisk pracy, składowisk wyrobów i materiałów lub maszyn i urządzeń budowlanych bezpośrednio pod

napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi lub w odległości liczonej w poziomie od skrajnych przewodów, mniejszej niż:

- 3,0 m - dla linii o napięciu znamionowym nie przekraczającym 1 KV,
- 5,0 m - dla linii i napięciu znamionowym powyżej 1 KV, lecz nie przekraczającym 15 KV,
- 10,0 m - dla linii o napięciu znamionowym powyżej 15 KV, lecz nie przekraczającym 30 KV,
- 15,0 m - dla linii o napięciu znamionowym powyżej 30 KV, lecz nie przekraczającym 110 KV,
- 30,0 m - dla linii o napięciu znamionowym powyżej 110 KV.

Przewody elektryczne zasilające urządzenia mechaniczne powinny być zabezpieczone przed uszkodzeniami mechanicznymi, a ich połączenia z urządzeniami mechanicznymi wykonane w sposób zapewniający bezpieczeństwo pracy osób obsługujących takie urządzenia. Na terenie budowy powinny być wyznaczone, utwardzone i odwodnione miejsca do składania materiałów i wyrobów. Składowiska materiałów, wyrobów i urządzeń technicznych należy wykonać w sposób wykluczający możliwość wywrócenia, zsunęcia, rozsunięcia się lub spadnięcia składowanych wyrobów i urządzeń.

Materiały drobnicowe powinny być ułożone w stosy o wysokości nie większej niż 2,0 m, a stosy materiałów workowanych ułożone w warstwach krzyżowo do wysokości nie przekraczającej 10 - warstw.

Odległość stosów przy składowaniu materiałów nie powinna być mniejsza niż:

- a) 0,75 m - od ogrodzenia lub zabudowań,
- b) 5,00 m - od stałego stanowiska pracy.

Opieranie składowanych materiałów lub wyrobów o płoty, słupy napowietrznych linii elektroenergetycznych, konstrukcje wsporcze sieci trakcyjnej lub ściany obiektu budowlanego jest zabronione. Wchodzenie i schodzenie ze stosu utworzonego ze składowanych materiałów lub wyrobów jest dopuszczalne przy użyciu drabiny lub schodów.

Teren budowy powinien być wyposażony w sprzęt niezbędny do gaszenia pożarów, który powinien być regularnie sprawdzany, konserwowany i uzupełniany, zgodnie z wymaganiami producentów i przepisów przeciwpożarowych. Ilość i rozmieszczenie gaśnic przenośnych powinno być zgodne z wymaganiami producentów i przepisów przeciwpożarowych.

ZAGROŻENIA WYSTĘPUJĄCE PODCZAS REALIZACJI ROBÓT.

- upadek pracownika z wysokości (brak balustrad ochronnych przy podestach roboczych, rusztowania; brak stosowania sprzętu chroniącego przed upadkiem z wysokości przy wykonywaniu robót związanych z montażem lub demontażem rusztowania),

- uderzenie spadającym przedmiotem osoby postronnej korzystającej z ciągu pieszego usytuowanego przy remontowanym obiekcie budowlanym (brak wygradzenia strefy niebezpiecznej).

Roboty wykończeniowe zewnętrzne (elewacja budynku) mogą być wykonywane przy użyciu ruchomych podestów roboczych oraz rusztowań. Montaż rusztowań, ich eksploatacja i demontaż powinny być wykonane zgodnie z instrukcją producenta lub projektem indywidualnym. Osoby zatrudnione, przy montażu i demontażu rusztowań oraz monterzy podestów roboczych powinien posiadać wymagane uprawnienia.

Osoby dokonujące montażu i demontażu rusztowań obowiązane są do stosowania urządzeń zabezpieczających przed upadkiem z wysokości.

Przed montażem i demontażem rusztowań należy wyznaczyć i wygradzić strefę niebezpieczną. Rusztowania i ruchome podesty robocze powinny być wykorzystywane zgodnie z przeznaczeniem. Odbiór rusztowania dokonuje się wpisem do dziennika budowy lub w protokole odbioru technicznego.

W przypadku rusztowań systemowych dopuszczalne jest umieszczenie poręczy ochronnej na wysokości 1,00 m. Rusztowania z elementów metalowych powinny być uziemione i posiadać instalację piorunochronną. Rusztowania usytuowane bezpośrednio przy drogach, ulicach oraz w miejscach przejazdów i przejść dla pieszych, powinny posiadać daszki ochronne i osłonę z siatek ochronnych.

Stosowanie siatek ochronnych nie zwalnia z obowiązku stosowania balustrad.

URZĄDZENIA TECHNICZNE UŻYTKOWANE NA PLACU BUDOWY

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót budowlanych przy użyciu maszyn i urządzeń technicznych;

- pochwycenie kończyny górnej lub kończyny dolnej przez napęd (brak pełnej osłony napędu),
- porażenie prądem elektrycznym (brak zabezpieczenia przewodów zasilających urządzenia mechaniczne przed uszkodzeniami mechanicznymi).

Urządzenia techniczne oraz narzędzia zmechanizowane powinny być montowane, eksploatowane i obsługiwane zgodnie z instrukcją producenta oraz spełniać wymagania określone w przepisach dotyczących systemu oceny zgodności. Wykonawca, użytkujący maszyny i inne urządzenia techniczne, nie podlegające dozorowi technicznemu, powinien udostępnić organom kontroli instrukcję obsługi tych maszyn lub urządzeń.

INSTRUKTAŻ PRACOWNIKÓW PRZED PRZYSTĄPIENIEM DO REALIZACJI ROBÓT SZCZEGÓLNIENIE NIEBEZPIECZNYCH.

Szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych, przeprowadza się jako:

- szkolenie wstępne,
- szkolenie okresowe.

Szkolenia te przeprowadzane są w oparciu o programy poszczególnych rodzajów szkolenia.

Szkolenia wstępne ogólne („instruktaż ogólny”) przechodzą wszyscy nowo zatrudniani pracownicy przed dopuszczeniem do wykonywania pracy.

Obejmuje ono zapoznanie pracowników z podstawowymi przepisami bhp zawartymi w Kodeksie pracy, w układach zbiorowych pracy i regulaminach pracy, zasadami bhp obowiązującymi w danym zakładzie pracy oraz zasadami udzielania pierwszej pomocy.

Szkolenie wstępne na stanowisku pracy („Instruktaż stanowiskowy”) powinien zapoznać pracowników z zagrożeniami występującymi na określonym stanowisku pracy, sposobami ochrony przed zagrożeniami, oraz metodami bezpiecznego wykonywania pracy na tym stanowisku.

Pracownicy przed przystąpieniem do pracy, powinni być zapoznani z ryzykiem zawodowym związanym z pracą na danym stanowisku pracy.

Fakt odbycia przez pracownika szkolenia wstępnego ogólnego, szkolenia wstępnego na stanowisku pracy oraz zapoznania z ryzykiem zawodowym, powinien być potwierdzony

przez pracownika na piśmie oraz odnotowany w aktach osobowych pracownika. Szkolenie wstępne podstawowe w zakresie bhp, powinny być przeprowadzone w okresie nie dłuższym niż 6 - miesięcy od rozpoczęcia pracy na określonym stanowisku pracy.

Szkolenia okresowe w zakresie bhp dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych, powinny być przeprowadzane w formie instruktażu nie rzadziej niż raz na 3 - lata, a na stanowiskach pracy na których występują szczególnie dla zagrożenia dla zdrowia oraz zagrożenia wypadkowe - nie rzadziej niż raz w roku.

INSTRUKTAŻ PRACOWNIKÓW PRZED PRYZYSTĄPIENIEM DO REALIZACJI ROBÓT SZCZEGÓLNIENIE NIEBEZPIECZNYCH.

Na placu budowy powinny być udostępnione pracownikom do stałego korzystania, aktualne instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy dotyczące:

- wykonywania prac związanych z zagrożeniami wypadkowymi lub zagrożeniami zdrowia pracowników,
- obsługi maszyn i innych urządzeń technicznych,
- postępowania z materiałami szkodliwymi dla zdrowia i niebezpiecznymi,
- udzielania pierwszej pomocy.

W/w instrukcje powinny określać czynności do wykonywania przed rozpoczęciem danej pracy, zasady i sposoby bezpiecznego wykonywania danej pracy, czynności do wykonywania po jej zakończeniu oraz zasady postępowania w sytuacjach awaryjnych stwarzających zagrożenia dla życia lub zdrowia pracowników.

Nie wolno dopuścić pracownika do pracy - do której wykonywania nie posiada wymaganych kwalifikacji lub potrzebnych umiejętności, a także dostatecznej znajomości przepisów oraz zasad BHP. Bezpośredni nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy na stanowiskach pracy sprawują odpowiednio kierownik budowy (kierownik robót) oraz majster budowy, stosownie do zakresu obowiązków.

OSOBA KIERUJĄCA PRACOWNIKAMI JEST OBOWIĄZANA:

- organizować stanowiska pracy zgodnie z przepisami i zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy,
- dbać o sprawność środków ochrony indywidualnej oraz ich stosowania zgodnie z przeznaczeniem,
- organizować, przygotowywać i prowadzić prace, uwzględniając zabezpieczenie pracowników przed wypadkami przy pracy, chorobami zawodowymi i innymi chorobami związanymi z warunkami środowiska pracy,
- dbać o bezpieczny i higieniczny stan pomieszczeń pracy wyposażenia technicznego, a także o sprawność środków ochrony zbiorowej i ich stosowania zgodnie z przeznaczeniem, Na podstawie:
- oceny ryzyka zawodowego występującego przy wykonywaniu robót na danym stanowisku pracy
- wykazu prac szczególnie niebezpiecznych,
- określenia podstawowych wymagań BHP przy wykonywaniu prac szczególnie niebezpiecznych,
- wykazu prac wykonywanych przez co najmniej dwie osoby,
- wykazu prac wymagających szczególnej sprawności psychofizycznej

KIEROWNIK BUDOWY POWINIEN PODJĄĆ STOSOWNE ŚRODKI PROFILAKTYCZNE MAJĄCE NA CELU:

- zapewnić organizację pracy i stanowisk pracy w sposób zabezpieczający pracowników przed zagrożeniami wypadkowymi oraz oddziaływaniem czynników szkodliwych i uciążliwych,

- zapewnić likwidację zagrożeń dla zdrowia i życia pracowników głównie przez stosowanie technologii, materiałów i substancji nie powodujących takich zagrożeń.

W razie stwierdzenia bezpośredniego zagrożenia dla życia lub zdrowia pracowników osoba kierująca, pracownikami obowiązana jest do niezwłocznego wstrzymania prac i podjęcia działań w celu usunięcia tego zagrożenia.

Pracownicy zatrudnieni na budowie, powinni być wyposażeni w środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze, zgodnie z tabelą norm przydziału środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego opracowaną przez pracodawcę.

Środki ochrony indywidualnej w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa użytkowników tych środków powinny zapewniać wystarczającą ochronę przed występującymi zagrożeniami (np. upadek z wysokości, uszkodzenie głowy, twarzy, wzroku, słuchu).

Kierownik budowy zobowiązany jest informować pracowników o sposobach posługiwania się tymi środkami.

PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA:

- ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (t.j jedn.Dz.U. z 1998 r. Nr 21 póź.94 z późn.zm.)

- art.21 „a” ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. z 2000 r. Nr 106 póź.1126 z późn.zm.)

- ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz.U.Nr 122 póź.1321 z póź.zm.)

- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 27 sierpnia 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz szczegółowego zakresu rodzajów robót budowlanych, stwarzających zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia ludzi (Dz.U. Nr 151 póź.1256)

- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie szczególnych zasad szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz.U.Nr62 póź.285)

- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie rodzajów prac wymagających szczególnej sprawności psychofizycznej (Dz U. N r 62 póź. 287)

- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie rodzajów prac, które powinny być wykonywane przez co najmniej dwie osoby (Dz.U.Nr 62 póź.288)

- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 maja 1996 r. w sprawie uprawnień rzeczoznawców do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy, zasad opiniowania projektów budowlanych, w których przewiduje się pomieszczenia pracy oraz trybu powoływania członków Komisji Kwalifikacyjnej do Oceny Kandydatów na Rzeczoznawców (Dz.U.Nr 62 póź. 290)

- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie profilaktycznych posiłków i napojów (Dz.U.Nr 60 póź. 278)

- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz.U.Nr 129 póź. 844 z póź.zm.)

- rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2001 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych (Dz.U.Nr 118 póź. 1263)
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów urządzeń technicznych podlegających dozorowi technicznemu (Dz.U.Nr 120 póź. 1021)
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz.U.Nr 47 póź. 401) z wagi na utratę mocy prawnej rozporządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 28 marca 1972 r. w sprawie bhp przy wykonywaniu robót budowlano-montażowych i rozbiórkowych (Dz.U.Nr 13 póź. 93) z dniem 19 września 2003 r.